बहूनां स्त्रीसहस्राणांमध्ये एकयापिकृतःपरिवादोऽकार्यकरणनिमित्तंसमूलमयशः ॥ उपजीविनांमध्ये एकेनापिकथितोऽपवादः॥ असूयाकल्पितं निर्मूलमयशोराघवे नोप पद्यते नविद्यते ॥२७॥ कुतस्तत्राह सांत्वयन्निति ॥ प्रियैरिष्टसंपादनैर्गृह्णाति वशीकरोति ॥२८॥ जयति ॥ जयोत्रस्वाधीनत्वकरणं॥२९॥ सत्यं सत्यवचः ॥दानं पारलौकिकं त्यागऐहिकप्रयोजनंदानं ॥ मित्रता सत्सु ॥ शौचं बाह्यांतरशुद्धिः ॥ आर्जवं वंचनाराहित्यं ॥३०॥ पापं वनवासरूपं स्वस्यपापजनकं ॥ आशंससे प्रार्थयसे शमदमादिसंपत्त्या

॥२६॥

बहूनांस्त्रीसहस्राणांबहूनांचोपजीविनां ॥ परिवादोपवादोवाराघवेनोपपद्यते ॥ २७॥ सांत्वयन्सर्वभूतानिरामःशुद्धेनचेतसा ॥ गृह्णातिमनुजव्याघ्रःप्रियैर्विषयवासिनः ॥ २८ ॥ सत्येनलोकान्जयतिद्विजान्दानेनराघवः ॥ गुरून्शुश्रूषयावीरोधनुषायुधिशात्रवान् ॥ २९॥ सत्यंदानंतपस्त्यागोमित्रताशौचमार्जवं ॥ विद्याचगुरुशुश्रूषाध्रुवाण्येतानिराघवे॥ ३०॥ तस्मिन्नार्जवसंपन्नेदेविदेवोपमे कथं॥ पापमाशंससेरामेमहर्षिसमतेजसि॥ ३१ ॥ नस्मराम्यप्रियंवाक्यंलोकस्यप्रियवादिनः ॥ सकथंत्वत्कृतेरामंवक्ष्यामिप्रियमप्रियं॥ ३२ ॥ क्षमायस्मिंस्तपस्त्यागःसत्यंधर्मःकृतज्ञता ॥ अप्यहिंसाचभूतानांतमृतेकागतिर्मम॥ ३३॥ ममवृद्धस्यकैकेयीगतां तस्यतपस्विनः॥ दीनंलालप्यमानस्यकारुण्यंकर्तुमर्हसि ॥ ३४ ॥ पृथिव्यांसागरांतायांयत्किंचिदधिगम्यते ॥ तत्सर्वंतवदास्यामि माचत्वंमृत्युमाविश॥ ३५॥ अंजलिंकुर्मिकैकेयिपादौचापिस्पृशामिते ॥ शरणंभवरामस्यमाधर्मोमामिहस्पृशेत् ॥ ३६॥ इतिदुःखाभिसंतप्तंविलपंतमचेतनं॥॥ घूर्णमानंमहाराजंशोकेनसमभिप्लुतं ॥ ३७॥ महर्षिसमतेजस्त्वं ॥३१॥ लोकस्य लोकंप्रति प्रियवादिनः स्वस्यकंप्रत्यप्युक्तमप्रियं वाक्यं नस्मरामि ॥ सोहं त्वत्कृते त्वद्वचनक्रियासंपादननिमित्तं प्रियं राममप्रियं कथंवक्ष्यामीतिसंबंधः ॥ प्रियवादिनोरामस्य यत्कर्तृकं तद्विषयकंचेत्यर्थइतिकश्चित् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ गतांतस्य प्राप्तचरमकालस्य तपस्विनः शोचनीयावस्थस्य दीनस्य ॥ कारुण्यं दयां ॥ ३४ ॥ मृत्युमत्मृत्युसंपादिकानिष्टाभिनिवेशं ॥३५॥ कुर्मि करोमि शरणं रक्षिका अधर्मोज्येष्ठातिक्रमेणकनीयसोभिषेककृतः निरपराधस्यत्यागकृतश्च ॥३६॥ अचेतनं मूर्च्छाप्राप्तं ॥ घूर्णमानं घूर्णमानशरीरं ॥ ३७॥